חיים בשוליים

דרושה אשה: החידון "מה חסר בתמונה" עצוב כל כך ומדכא

אורלי וילנאי לעקוב

21:00 • 06 באוקטובר 2026

השבוע בפינתנו "ישראל, נשים ומוקדי קבלת החלטות" נתכנס הביתה פנימה. בכל שבוע באדיבות "מרכז נשים, שלום וביטחון" בארגון "איתך מעכי — משפטניות למען צדק חברתי", אנו מפרסמים כאן סיפורי השראה על נשים שלוקחות חלק משמעותי בשיחות שלום ופיוס בעולם. אלא שבישראל אין לא שלום ולא פיוס ובעיקר אין מספיק נשים במקומות שבהם אפשר וצריך לעשות שינוי.

חידון ה"מה חסר בתמונה", כשזה מגיע למערכת הבחירות הקרובה, עצוב כל כך ומדכא. אין כידוע אפילו אשה אחת שעומדת בראש מפלגה — וכשמראים בתקשורת את תמונות סקרי המנדטים ואפילו את התכנסות ראשי גוש השינוי בסלון — ההעדר הזה בולט מאוד. לא כי אשה היא בהכרח עילוי, ראינו כמה חברות בממשלה שמוכיחות את ההיפך, אלא משום שכאשר אין גיוון ואין ייצוג ואין קולות אחרים אנחנו נשארים עם אותו הדבר, והוא, איך לומר, לא כיף. מצ'ואיזם מיליטנטי שבטוח שהוא יודע הכל — או במילים אחרות, גבר. אבל תמונת ראשי המפלגות היא רק קצה הבעיה.

בישראל 2026, בעבור נשים רבות, לא רק שהזכות "להיבחר" היא פריווילגיה, אלא גם הזכות הבסיסית "לבחור" היא כזאת. לא פחות מ–80% מהנשים החיות בכפרים הלא מוכרים בנגב, למשל, לא יכולות לממש את זכותן הבסיסית להצביע. דרכן של נשים אלה אל הקלפי

רצופה בחסמים, ונדרשים לא מעט יצירתיות וכסף כדי לעבור אותם. הקלפי הקרובה לביתן נמצאת לעתים קרובות במרחק של קילומטרים רבים, ואין להן תחבורה ציבורית נגישה. בנוסף, רבות מהן סובלות מאפליה כפולה, ובשל תכתיבים חברתיים, אינן יכולות לנסוע לקלפי לבדן או עם גבר שאינו בן משפחה. בניסיון להתמודד עם הסוגיה פנו נשות "מרכז זכויות האישה הבדואית" בעמותת "איתך מעכי" ביחד עם פורום עורכות הדין של הנגב, במכתב לוועדת הבחירות המרכזית. הן ביקשו מהוועדה להנגיש את ההצבעה באמצעות קלפיות קרובות יותר ואספקת פתרונות תחבורתיים. התשובה שקיבלו היתה שלילית.

עזרו לנו למצוא את עידית סילמן 2

שבוע חלף מאז סיפרנו כאן על 4.5 מיליון השקלים שהלכו לאיבוד במשרד להגנת הסביבה, ושהיו אמורים להיות מחולקים כתמיכה (התמיכה היחידה שמעניקה הממשלה) בארגוני בעלי החיים, כבכל שנה. סיפרנו שהשנה לא פורסם מכרז כזה וכי איש אינו יודע מה קרה לכסף. כשביקשתי תגובה מהשרה עידית סילמן הועברתי בין הדוברים, ובסופו של דבר לא התקבלה תשובה. ובכן, אני שמחה לעדכן שאחרי עוד ועוד נדנודים חזר אלי דובר המשרד והבטיח שמתקיימת ישיבה עם האוצר ובה יעלה גם נושא קרן התמיכות, ושאחרי הישיבה יעדכן איפה הכסף. אני עדיין ממתינה.

בינתיים בחוות החמלה ע"ש רון שרמן בכפר טרומן, חוות הצלה ושיקום לבעלי חיים — גם כשאין תמיכה יש הוצאות ועבודה אינסופית. 19 תרנגולות חדשות הגיעו לחווה, ניצולות מנהג הכפרות, המבוסס על ההיגיון שלפיו אם אדם יסובב תרנגולת מעל ראשו וימלוק את ראשה — חטאיו יכופרו. פעילים מסורים הצליחו "לפלח" כלובים שבהם הוחזקו התרנגולות בלא מעט מוקדים חרדיים. הם ביקשו מחוות ההצלה לקבלן. בחוות החמלה נותרו חמש תרנגולות מתוך העשרות שהגיעו ביום הכיפורים הקודם, רובן אינן שורדות בגלל ההשבחה הגנטית שגורמת להן לפתח חזה במשקל חריג לתעשיית

הבשר, שלבן מתקשה לשאת והן חיות בתעשייה רק 45 ימים. רבות מהן מתות לאחר זמן קצר גם בחוות ההצלה.

האלימות כלפי בעלי חיים הולכת וגואה בחברה הישראלית. בחברה נטולת חמלה — חסרי הישע משלמים את המחיר ראשונים ולארגוני בעלי החיים יש תפקיד משמעותי וקשה עוד יותר בימים אלה. ולכן שוב, כל היודעים דבר על מקום הימצאו של הכסף שחייב המשרד להגנת הסביבה, שיספר לנו.

אין דין

גם השבוע לא נעצרו תוקפיו של נהג האוטובוס מועתסם אל־קאק — נערי גבעות שהיכו אותו ושברו שש משיניו בראשית אוגוסט בצומת רמת אשכול בירושלים. גם האיש שתקף את כוכבי רפאל, עיוור, בן 63, בחולון, עדיין לא נעצר . שני סיפורים שקוראי מדור זה מלווים מקרוב, שבהם יש מצלמות וברור מי הם התוקפים.

אלא שבעולם שבו מתנחלים מציתים בתים ורכוש, גונבים צאן ומשמידים יבול ואיש לא נעצר או נענש למרות שהכל מצולם ומתועד — בעולם איום ונורא כזה למה אנחנו מצפים בכלל? סופה של ההתעללות הזאת לחלחל פנימה ולכלות כל חלקה טובה בחברה הישראלית — וזה כבר קורה ורק יילך ויחמיר. את כל מה ש"אנשינו" עושים להם הם יעשו וכבר עושים לנו. חייבים שינוי.

orlyv10@gmail.com

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

+ המשרד להגנת הסביבה + גזענות + בדואים + הדרת נשים

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ